

Kae, mia saiõ Höödo elost

Oina Silvi

Ti kulla vele kullõlgõ
Midä ma no teele kõnõlõ
Kuis inne rikas olli ma
A peräst sattõ kõgõga.

Tä lövvä-äs tõist säänest miist
No mitmõ kümne külä seest,
Kas otsnu terve Setomaa
Vai läbi pirru tulõga.

Mul rahha oll õks alati
Õs olõ puudust kunagi
Nii hopõn olle hüä kah
Õs halba ilmah taha ma

Kas sõidi suvõl tõllaga
Vai saaniga no talvõl ma
Prat kunagi ma kelläläädä
Viil majast vällägi es lää.

Mul saapa olli torõha
Ja kõõni topõld talloga
Näil korgõ kundsa olliva
Viil voldi siiri siseh kah.

Ja mia viil torrõ lõõdsapill
Mia kõõ no kiret nii ku lill
Katskummend ruublitt hõbõhõt
Tä vahtsõst pääst tull masma
vot.

Ku tääga hellü teie ma
Sis kabõhõdsõ kulsiva
Ja ku no lei viil tõõga
Sis karglõma kõik naksiva.

Ma küllä piteh kävegi
Ja lei tuud pilli alati.
Tä elost oll küll hüä miil,
A parebat ma tahtsõ viil.

Ma mõtli hinehe sis nii
Ja kõigildõ säääl märgodi,
Õt küll õks olõs hüä no
Ku naane hindäst olõs jo.

Õs olõsi sis õdago
Mul vaja hulkma minnä no.
Ja paha pümme ilmaga
Ka porri piteh ruubõlda.

Tu märgu pääle võti prat
Sis kõrdsist ma kol' pudelat.
Tä üte hüvvä palsanat
Nii kats jäl kõvva pihkarit

Tä sis no kumbihe päält tuu
Ja tsussi ette kipõ huu
Ku versta viis ma virodi
Ni Mikitämäel ma olligi.

Säääl Sootska poolõ kääni ma
No sisse nii ku kopaga.
Täl tütar Hökla oll ku nukk
Ku tsirgusilm, ku kullõrkupp.

Tä saa no vaivald morolõ
Ja kõüädä kinni hobõsõ
Kae, sootska, säääl jo tulõgi
Är tarrõ kutsma kogoni.

Ma astu sisse ausahe
Ja teretä nii torõhõhe,
A Höklal pitstä lämmält kätt.
Kae punagi täl põsõh lätt.

Tä tunni aigu rääkis
Oi kinä helü nõssi sis,
Säääl panni leie koll ja koll
Tsäimassin keie tsoll ja tsoll.

Mast taibas är jo näide miil
Õt siih om vaihõl kos' a kiil
Minkperäst pall'õ viina mul
Nii üteh ilda õdagul.

Ai küll no pall'õ torrõhe
Säääl säeti kõik nii sorrõhe.
Säääl tuudi ette kõkkõ jo,
Mia innegi hing hivano.

Säääl oll no suhkrut, siiropit
Ja kohopiimä piirakit
Sis käki koogi kulsiva
Ku huulõ miiga hulsiiva.

Ku viina kihhã joodiva
Sis vorsti ahoh oodiva
Ku killõ kõtuh kellä lei
Sis kissel karõldõh jo kei.

No kagoh mago makõt sei
Ja kõtuga viil pito pei
Säääl Hökla liudõ tõi ja vei
A ma tälle muudku silmä tei.

Ku kõkkõ hüvvä ruuga no
Kõtt kõrra peräst täüs oll jo
Ja vast tuu koltõist takanit
Är pääle rüübädü tsäivett.

Tä sis säääl tõistõ tarrõ ma
Kae, ärki lätsi Höklaga
Õt säääl no tõõnõ tõõsõga
Kõik märgo kokko kõnõlda.

Ja kõik no sündü hüäste
Õs olõ vasta kellestki
Ku ma säääl Höklal mudsahti
Tä veid'õ õnnõ muhahti.

Päält tollõ tsipsti mi
Jäl tõistõ mano tagasi
Õt asja perrä kullõlda
Mia ütles esä imäga.

Tä noidõ puult no ollegi
Jo asi peri kõgõni.
Ja inne ku kuu müüdä läts
Oll naane käeh mul nii ku päts.

Ku Höklal maia tõi jo ma
Sai pall'õ kraami timäga
Mast kümme tarro mehisset
Ja tõrdo vanno latikit.

Ja täkk-vars katõ lehmäga
Oi kül' no olli ilosa
Nii hõörko nii ku silõtska,
Küll laudah kargli rõõmust ma'

Päält tollõ mullõ tsusati
Sis peio ummõht kogoni
Viissada ruublitt rahha ka
Tä kõrvaki no naariva.

A peräst näi — suur varandus
Oll hingele ku jõhviti huss,
Mia kõik mu elo purus sei
Ja põrgu poolõ vei ku kei

Tä väega rängäste no ma
Sis naksi perüs päkkega.
Va porojommi rüüpämä
Ja pahha ello elämä.

Ma tunnõs no inäp prat
Mia häbü oll vai mia patt
Ja ütte puhku viinaga
Är tsias jei hinnäst ma.

Ma mito kümmend tsäarakot
Mast pääväl kalsi kurku vot
Õs tiä midä kodo tüüst
Vahet tunnõs ka pääväst üüst.

Ma saisi kõrdsih alati
Säääl inämbüisi elligi
Ja kãpile säääl mõõdi vot
Kõõ kõrdsi porist põrmandot

Ku vahel kodo tulligi
Sis ütte puhku larmidsi
Ja mõnikõrd ilmas'alda
Sis pessi Höklal piidsaga.

Tä pallõl vasta kül' ja ikk
A ma kiä pur'oh ni ku sikk
Õs hooli tuust jo midägi
Ja muudko mõlge innegi.

A sääänest pahha ello jo
Õs olõ Hökla harino
Tuuperäst inne aastakka
Heit hinge vaenõ vällä tä.

Ai tuu oll mullõ viil üts vatsk
Ja eläjäle nii ku katsk.
Tä kõik nä lühko aoga nii
Ar suluh jala sirodi.

Tuust olõs mul lõig täüs viil
Tä suurõb häädä takah hiil
Mia minno vaesõs tekk no nii
Õt olõ-õs koh elläki.

Ta kõrra johto ette no,
Õt tulli kõrdsist õdago,

Kõõ päävä olli söömäläädä
Ja sooligo märjäst mängävä
Õt söõgi perrä hammas hei,
Sis tulõ ahosuuhõ tei
Ja naksi tsialihha säääl
No tsäristämmä ravva pääl.

Saa-as rasv lihast vällä viil
Nii heitü õt jäi kinni kiil.
Tä liha hupsti rasvaga
Lei piiniravval palama.

Kõik ahosuuhõ vissi ma
Sis plauhti kõgõ tävvega
Ja karksi esi ni ku nipst
Är tarõ ussõst vällä lipst.

Ma külä poolõ ladõ sis,
Maht kaiaki no tohi-is.
Ku veid'õ kavvõbahe sai.
Sis üle ola taadõ kai.

Mu meelest oll tuu kaeminõ
Ku õkvalt väli põrguhe.
Suur tulõliik säääl koldõhe
No nõssi läbi katusõ

Mu silmist ni ku pilksahus
Tä käve ku üts vilksahus,
Õt vanahalvgi esi säääl
No istõ korsna veere pääl.

Ma sai sis arvu küll no prat
Kae, mia silmi om tuu patt
Minkperäst ma ilmas'anda
Kõrd pessi Höklal piitsaga.

Ja mia viil kõrvu kullõhe
Sääält praksnast kuuldu kangõ-
he
Oll nii ku taht püssäga
Säälsamah minno hukada.

Tä tänitädä kah õs saa
Nii hallõhe är heitü ma
Läts hulga aigu inne viil
Ku pässi vallaalõ mu kiil.

Ma kõgõst jovvust kiksahiti
Ku olõs aetu vardahe
Nii õt kõik külä kergähtü
Ja mõtski vasta helähtü.

Tuu kärä pääle tekkü no
Sis külä rahvas appi jo.
A hulgahna õs jovvava
Tuld nimäki är kustuta.

Kõik tarõ saina sattõva
Jo kokko suurõ praksnaga
Ja hummogu õs olõki
Säääl inäp mitte midägi

Säääl tuhahunnik hüstega
Ja mõnõ tunglõ olliva,
Ja kõik mia silm säääl viilgi näkk
Oll ahi nukah nii ku kãkk.

Ta otsah oll no varandus
Kõik uma patt ja rumalus
Oll tollõ õnnõ süüdläne
Õt ma nii sattõ rängäste.

Ma panni maaha kummalõ
Ja iki väega hallõhe
Õs inne viil ku õdagu
Mul süä veid'õ kerkü jo.

Õks moro mõrgokõnõ mul
Ku juudas meelesse tull
Tuu oll no õt hinnäst ma
Ar tahtsõ maapäält hukada.

Tä arvassi no miä tuustki saa,
Õt ilmah videle viil ma
Ku otsah jo kõik vara hää
Sis es kah ilmast vällä lää.

Tä naksi üles rubima
Ja jõõ poolõ kobima.
Üts kõvõr kõiv no kasvi säääl
Tä õkva perve veere pääl.

Säääl ladvah tahtsõ inne ma
Kõik patu andist pallõlda
Ja sis ku taiva lao päält
No alla virotada sääält.

Tä veid'õ ao peräst ma
No joudsõ sinnä paika ka
Ja kassi kombõl ossõlõ
Säääl ronõ ülespoolõ kõõ

Tä saa-as puultõ puuhdõgi
Nii ärki alla tsulpsahti
Üts ossa tiindüs oll tsoos-tsoot
Är väega räbãk määne vot.

Tä sunnig kannas-as no hãh
Mu rassõst kihhã ülevãh
Tuuperäst suurõ praksnaga
Mi sattõ jõkkõ mõlõba.

Ku patu inne olõs no
Ar maapääl andist pallõldo
Sis olõs no vai võinu ka
Tuusama kõrd ar uppuda.

A kossa hukah hingega
Tä ilmast ar võit lahkuda.
Ja vesi oll ka paha külm
Tä olle no väega jahe ilm

Kiä juudas sääntse ilmaga
Taht sääntseh viih viil uppuda.
Tuuperäst tull ka kõgõ päält
Är vällä hinnäst pästã sääält.

Tä sai no suurõ vaivaga
Ar perve pääle vällä ma
Nii tundsõ külmã lihah luuh
Ja hamba plõgitsiva suuh

Külm pia-as paigah sukugi
Ma astõ rutto edesi.
Tä inäp muud õs tahaki
Ku saasi õnnõ lämahahe.

Tä Tepo riihte mõtõl miil
Tuu pesse perrã tõugu viil
Säääl om no lämminõd tiidse ma
Koh hinnäst peesütädã saa.

Puul tõrkeh joosi sinnã ma
Ja kahe — noh, hüä õnnõ oll
kah
S'ool riih oll lämminõ nii ku sann
Sai peesütädã aho man.

Ja ku no sãrk ja kaadsa jo
Säääl olli veid'õ kuiono
Sis otsõ üles lesenga

Ja heitse sinnã magama.

Ku kãtte tull no hummogo
Ja päiv oll suurõh korgõh jo
Sis ai no hinnäst jalolõ
Ja lätsi üte talolõ.

Säääl olõ-õs sulast ka
Tuuperast sis no võtiva
Är minno sinnã kogoni
Nii säääl parhilla olõgi.
Tä hallõ küll om mõtõlda
Kuis inne rikas olli ma
Ja kuis no peräst vaesõs jäi
Ja sääntsit pahha päivi näi

A mia käeh tuusamaga
Piat iks jo rahu olõma
A tuustki om no hüä miil
Õt ma õks ello jäie viil.

Taa mäantse hinna iist no ma
Õs lasõs hinnäst hukada
Kas mullõ ilmah massa prat
Vai miljon kruuni hõbõhat

Ma tullõst saani väega jo
Taad surma tiindüst pelgã no
Ku lätsi hinnäst hukkama
Ja tahtsõ är viil uppuda.

Seo kõrd mu eloluukõnõ
Jäi saisma ni ku huukõnõ
Võt mia iihpuul tulõ viil
Vast johus, laul kah tuust mu
kiil.